

Pandaigdigang Pag-aaral ng Bibliya

Aralin para sa Hunyo 14

Sagot ang Panalangin ni Hannah

Pangunahing Talata: "Kaya nang dumating ang panahon at nagbuntis si Hannah, siya'y nanganak ng isang lalaki at tinawag ang pangalan nito na Samuel, na sinasabi, 'Sapagkat hiniling ko siya sa Panginoon.'" 1 Samuel 1:20

***Piniling mga Kasulatan:
1 Samuel 1:1-28; 2:1-11***

Bago pa man nagkaroon ng mga hari ang Israel, may isang lalaking nagngangalang Elkanah na may dalawang asawa, sina Peninnah at Hannah. May mga anak si Peninnah, samantalang si Hannah ay wala. Taun-taon, dinadala ni Elkanah ang kanyang pamilya sa Shiloh upang sumamba at maghandog ng sakripisyo sa Panginoon, at binibigyan niya ng bahagi ng sakripisyo ang bawat miyembro ng kanyang pamilya. Nagbibigay si Elkanah ng dobleng bahagi kay Hannah dahil sa labis niyang pagmamahal sa kanya.

Si Penina naman ay inudyok si Hannah dahil wala siyang anak, at nagpatuloy ang kalupitang ito taon-taon, na naging dahilan upang umiyak si Hannah at hindi kumain. Sa wakas, isang taon, tahimik na nanalangin si Hannah sa Diyos at nangako, "O GINOO na Makapangyarihan, kung titingin ka lamang sa paghihirap ng iyong lingkod at

aalalahanin mo ako, at hindi mo kakalingwanan ang iyong lingkod kundi bibigyan mo siya ng isang anak na lalaki, kung gayon ibibigay ko siya sa GINOO sa lahat ng mga araw ng kanyang buhay, at hindi kailanman gagamitin ang labaha sa kanyang ulo." 1 Samuel 1:1-11

Dinig ng Diyos ang panalangin ni Hannah. Noong sumunod na taon ay nagkaanak siya ng isang lalaki at pinangalanan siyang Samuel. (1 Samuel 1:19,20). Ang pangakong ginawa niya sa Diyos, na huwag pahintulutan na dumampi ang labaha sa ulo ng kanyang anak, ay ang pangakong Nazareo. Ito ay "isang espesyal na pangako, isang pangako ng paghihiwalay para sa Panginoon." Bilang bahagi ng panataing ito, bukod sa hindi paggupit ng buhok, hindi rin dapat uminom ng alak o kumain ng anumang galing sa ubasan. Ang taong sumasailalim sa panataing ito ay hindi dapat makipag-ugnayan sa anumang bangkay, kabilang na ang mga pinakamalalapit na kamag-anak. (Bilang 6:1-21). Sa buong panahong inilalagay ng isang tao ang sarili sa ilalim ng panata ng Nazareo, ang taong iyon ay "banal sa Panginoon." Bilang 6:8

Ang pangalang Hannah ay nangangahulugang "pabor" o "biyaya." Sinabi sa mga tagasunod ng Panginoon, "Sapagkat sa biyaya kayo'y naligtas sa pamamagitan ng pananampalataya; at hindi ito mula sa inyong sarili: kaloob ito ng Diyos. Hindi dahil sa mga gawa, baka may magmalaki." (Efeso 2:8,9). Namuhay si Hannah sa panalangin. Nanalangin siya kapag siya ay nababahala. Nanalangin din siya kapag siya ay nagpapasalamat, gaya noong iniharap niya ang kanyang anak na si Samuel kay Eli na punong pari. 1 Samuel 2:1-11

Ang paalala ni Pablo ay, "Huwag kayong mag-alala sa anumang bagay, kundi sa lahat ng bagay, sa pamamagitan ng panalangin at paghihiling, na may pasasalamat, ipahayag ang inyong mga kahilingan sa Diyos. At ang kapayapaan ng Diyos, na hindi matatawaran ng pag-unawa, ang magbabantay sa inyong mga puso at isipan kay Cristo Jesus." (Filipos 4:6,7). Dapat nating ilagay nang lubos ang ating pag-asa at tiwala sa Diyos, magkaroon ng diwa ng kagalakan, at manalangin nang walang tigil, na humihiling alinsunod sa kanyang mga pangako. Sa gayon, magkakaroon tayo ng kapayapaan ng Diyos at magagawa nating "magpasalamat sa lahat ng kalagayan," anuman ang pahintulutan ng kanyang probidensya. 1 Tesalonica 5:16-18

Si Hannah ay nag-alay ng malaking sakripisyo sa Diyos. Inialay niya ang kanyang anak na si Samuel upang mamuhay ayon sa panata ng Nazareo, na isang ganap na dedikasyon sa Panginoon sa lahat ng araw ng kanyang buhay. Ngayon, ang mga inialay na tagasunod ni Cristo ay nagbigay din ng panghabambuhay na panata ng ganap na pag-aalay sa Diyos, kabilang ang paghihiwalay sa mga "patay na bagay" ng kasalukuyang masamang sanlibutan. Sa halip, "isinusuot nila si Cristo," na pinapalago ang mga bunga at biyaya ng Banal na Espiritu. Galacia 3:27; Efeso 4:24; Colosas 3:10-17